VAS NÉPE
Főszerkesztő: Halmágyi Miklós
Cím: 9700. Szombathely, Széll Kálmán u. 40.
Telefon: 94/312-895
Fax: 94/311-524
Megj. pl. sz.: 64 766; Megj. gyakor.: napilap

» OBSERVER «
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
OBSERVER Budapest Médiafigyelő Kft.
1084 Budapest, Aurora u. 11.
Telefon: 303-47-38, Fax: 303-47-44
marketing@observer.hu http://www.observer.hu

1999. február 10.

Az utolsó „bölény”

Ma nyolcvanéves Bessenyei Ferenc

● **Szenkovits Péter**

Harminc esztendővel ezelőtt sem köntörfalazott – sem színpadon, sem az életben. Éppen ezért (is) lehetett hinni neki. S lehet mostanság is a ma nyolcvanéves Bessenyei Ferencnek.

Vörösmarty Vén cigányát senki nem tudja úgy – ahol kell, őserővel, másutt meg visszafojtott sírással – mondani, ahogyan ez a hatalmas, szeretnivaló, ma is gyermeklelkű színészfejedelem. A világ egyik legszelídebb bölénye, aki nemzedékek példaképe.

Nekünk, fele annyi időseknek ő mutatta meg, milyen is lehetett Dózsa, Bolyai, Kossuth, Görgey vagy éppen Széchenyi.

Illyés Gyula és Németh László személyes jó barátként szerette Bessenyeit, mert valamennyi megjelenési formájában sugallta azt, amit Görgey így fogalmazott – Németh László segítségével – Az árulóban: „A döntő az, kinek a viselkedésében ismer a nemzet önmagára”. Soha nem volt hűtlen, mindig „egy nép sorsához illő magatartást” képviselt.

Magabiztosnak, elégedettnek is hihetné, aki nem ismeri, holott még ma is kételkedik, pedig ha valakinek, akkor neki aztán nem kellene: „Folyton gyötör, hogy megfogalmazzak egy mondatot úgy, ahogy még senki se tette”.

És – szerencsére – mégsem vesz mindent halálosan komolyan, derűt, életszeretetet áraszt. Mindig is imádta a nőket, ki tudja, hány milliószor halt már bele a szerelembe (is), hiszen „szerelempárti vagyok, és nem tudok másként létezni”. Ugyanakkor meg az is igaz, hogy „nem vagyok emberi fogyasztásra alkalmas”...

Dohog, zsörtölődik, merthogy „ma is Jágók ülnek a nézőtéren”. S bár húsz évvel ezelőtt is „öblögte”, de, sajnos, minden szava igaz manapság is: „az ostobaságot nálunk elég nagy arányban művelik”.

Lear király, Higgins, Tevje „bessenyeis” változata ma is kitörölhetetlen – szép, megrendítő – emléke millióknak.

Félszáz évig napi húszórás készenlétben volt, rendületlenül járta az országot, a legkisebb település legócskább termében is Nemzeti Színházat varázsolt másfél órára.

Bolondos bölény, a legritkább, legértékesebb fajtából. Ha valakinek, akkor neki el-

hisszük: „A jó színész mindig az egész életét viszi a színpadra”.

Adja az ég nekünk, hogy még sokáig böstörködjön (is) – értünk!

(Felvételünkön Bessenyei Ferenc az Egy magyar nábob című Jókai-adaptáció címszerepében látható. A filmet Várkonyi Zoltán rendezte.)